

مواجهہ ماکیاولی و اسپینوزا: تعارض، قدرت و انبوه خلق

فیلیپو دل لوگزه

ترجمہ فؤاد حبیبی و امین کرمی

فهرست

۷	پیشگفتار مترجمان
۱۵	مقدمه

بخش یکم

۲۷	رتالیسم
	۱. آسمان، خورشید، عناصر اربعه، بشر: ضرورت و اتفاق در رتالیسم
۳۳	ماکیاولی و اسپینوزا
۵۹	۲. «آزادی» و «خیر مشترک» یا، به تعبیر دیگر، خودکامگی

بخش دوم

۹۳	تعارض
	۳. غارت شدگان باز هم سلاح‌ها را به دست خواهند آورد، خشم به زودی برایشان سلاحی دیگر فراهم می‌کند: فلسفه به مثابه مقاومت
۱۰۳	
۱۳۹	۴. اورشلیم و روم
۱۷۷	۵. عدالت و سلاح

بخش سوم

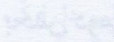
۲۳۹	انبوه خلق
-----	-----------

۶. تاکنون کسی معلوم نداشته که بدن قادر به انجام دادن چه کارهایی است:
 ۲۴۳ «غریو جنگی» اسپینوزایی
 ۲۸۳ هستی متکثر فردی
 ۳۴۹ منابع
 ۳۶۳ واژه‌نامه انگلیسی به فارسی
 ۳۶۵ نمایه

۷ نامچه و نقلیه
 ۵۱

۷۲ اشعار فارسی
 ۷۳ اشعار انگلیسی
 ۷۴ اشعار ترکی
 ۷۵ اشعار دیگر

۷۶ قدرت و انبوه خلق
 ۷۷ قدرت و انبوه خلق
 ۷۸ قدرت و انبوه خلق
 ۷۹ قدرت و انبوه خلق
 ۸۰ قدرت و انبوه خلق

۸۱ قدرت و انبوه خلق
 ۸۲ قدرت و انبوه خلق
 ۸۳ قدرت و انبوه خلق
 ۸۴ قدرت و انبوه خلق
 ۸۵ قدرت و انبوه خلق

پیشگفتار مترجمان

بیشتر تمایل دارم این رویکرد را از اندیشه آن سیاستمدار فرزانه (ماکیاولی) اخذ کنم، زیرا او در طرفداری از آزادی شهره است، و عقاید بسیار سودمندی در راستای نحوهٔ حراست از آزادی ارائه داده است.»

اسپینوزا، رسالهٔ سیاسی^۱

اگر تصور مبتذل و پیش‌پاافتاده از ماکیاولی را در مقام یاگوی شریر شکسپیری کنار بگذاریم، رایج‌ترین توصیفی که از این متفکر فلورانس در کتب مختلف می‌توان یافت «بنیان‌گذار علم سیاست مدرن» نامیدن وی است، کسی که به‌رغم برخی گرایش‌های سیاسی خاص خویش - از جمله جمهوری‌خواهی انکارناشدنی‌اش - هم و غم خویش را بر مشاهده و تشریح دقیق ساز و کارهای سیاست نهاده است. این «ماکیاولی فرهیختگان» ترکیبی است ناموزون از جوهی همچون کاشف بزرگ اهمیت ویرتو (virtù) و بخت (fortuna)، هوادار اخلاق مسئولیت، نمونهٔ اولیهٔ وطن‌پرستی، شارح ایدهٔ «مصلحت دولت» و در نهایت دانشمندی سکولار و ضدکلیسا؛ و اگر لحن گاه دوپهلوی و مغایرت گهگاه ترمینولوژی و غایت شهیار و گفتارها مانع از تفسیر درست و دقیق ماکیاولی شود نیز می‌توان با استفاده از حکم مشهور بندتو کروچه، که ماکیاولی معمایی

۱. باروخ اسپینوزا، رسالهٔ سیاسی، ترجمهٔ پیمان غلامی و ایمان گنجی (تهران: روزبهان، ۱۳۹۳)، ص ۷۷.